6. O nějakém pevně ustáleném pořadu jednotlivých formulí lze jenom velmi těžko mluviti pro velikou rozmanitost v pramenech.

Spor, ke kterému dala podnět nová úprava našich dnešních smluv, ukázal tak aspoň cestu k studiu mezinárodních smluv po stránce formální, a bylo by jen věci samé velice na prospěch, kdyby se někdo ujal zpracování této stránky a vylíčil ji v historickém vývoji až do doby nejnovější. Jaroslav Baštecký.

M ů j z á v ě r. Jestli autor »Starobylých formulí« mi vytýká některé nedostatky mé kritiky, doplňuji ji, neboť neuvedl jsem v ní samozřejmě vše, nechtěje zbytečně věc rozšiřovati. Odpovídám p o u z e na jeho jednotlivé body. — K čís. 1. podotýkám, že mne těší, že autor uznal konečně nedokonalost své práce. — K čís. 2. Výtka ta se netýká mé kritiky. Je každému skutečně volno si mysliti, že nebylo na místě uvésti podobu s vyhláškami universitními, ale je ještě vždy otázka, zda názor Baštecského je správný. — K čís. 3. Mohu ujistiti Baštecského a kohokoliv, že nekolísám ve svých názorech. Ale nemám chuti ani nyní předělávat po B. práci znovu, jak jsem byl již ve své kritice řekl. Nebudu také mu shledávati doklady, nepřesvědčí-li ho dostatečně to, co jsem proti němu uvedl. Ale musím aspoň tolik opraviti, že nějaká smlouva se nestane proto mezinárodní, že ji Bittner jako takovou uvedl — K čís 4. B. otiskl si passus z práce prof. Stiebra, který říká doslovně skoro totéž, co já (srov. laskavě v mé kritice). Při tom mohu snad mlčením pominouti náhodnou tiskovou chybu. Poznámka totiž ve »Státních smlouvách« odvolává se na Archiv Český VIII., kde na str. 169. a nikoliv na 168. se píše »erbainunk«, nikoliv však zkomoleně erbanuňk. Tvaru zkomoleného a zgermanisovaného užívá se hlavně za doby Veleslavínovy. Je to výplod jazyka značně již zkaženého a nesmíme ho použíti, chceme-li psáti spisovně. Stran povahy dědických sbratření, odkazuji ještě jednou na referát prof. Kaprasa v Č. Č. M. — K čís. 5. Jako v odpověď mohu pouze uvésti vlastní slova prof. Stiebra: »Die deutsche Fassung ist etwas a b g e ä n d e r t, auch durch einiges neue Material e r g ä n z t worden«. (Böhmische Staatsverträge, str. III.) Mohu tedy zase jen opakovati, co jsem napsal dříve, že za mnoho slov mluví skutečnost, že Baštecký ani tehdy, když jsem jej upozornil, po mých výtkách nečetl prací svého učitele a ředitele semináře, v němž jeho práce vznikla. Škoda, že se tak často naň odvolává. — K čís. 6. Je jasno, že práce Baštecského je příliš vzdálena základních pojmů diplomatických a proto další polemika je jen mařením drahocenného času. A tím ji považuji za odbytou. Dr. František Čáda.

Dr. Egon Weiss: Das bürgerliche Recht. I. Teil: Das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch. — Praha 1925. — Nákladem J. Mercy a syn. — 8° — Str. 452. — Váz. Kč 60. — Profesor Weiss vydal ve sbírce Prager Archiv zpracované vydání textu občanského zákoníka s dodatky až do poslední doby a přes to, že toto vydání nevyrovná se vydání Manzovu, na něž většina praktiků u nás i v českých kruzích jest zvyklá, možno vydání Weissovo přijati s povděkem a to hlavně z toho důvodu, že obsahuje dodatky nastalé republikánským zákonodárstvím u nás. Tyto dodatky jsou do textu na příslušných místech zpracovány. Tak zvláště novela manželská, a jiné dodatky. Vydání toto setkává se s jistými obtížemi a to z toho důvodu, že sice text německý byl až do převratu textem autentickým, než autentickým textem norem vydaných po 28. říjnu 1918 stává se text český. Autor z toho důvodu také tyto normy příslušně graficky označuje. Vydání má poměrně málo rozhodnutí, což nutno připočísti té okolnosti, že rychlost, s níž si praxe vyžadovala nového vydání práva u nás platného, nedovolila autoru, aby této stránce vydání věnoval péči. Ale i tak bude toto příruční vydání dobrou pomůckou pro německé právníky u nás, a dokazuje, že se konečně emancipujeme od vydání vídeňských. Na poli německém v oboru práva občanského bylo začato. dnk.